

मानकं

उत्तमा मानमिच्छन्ति मानो हि महतां धनम् ।
मानो हि न्यूनमर्षस्य माने न्वाने धनेन किम् ।
प्रधृष्टमानदर्पस्य किं धनेन किमायुषा ।
अधमा धनमिच्छन्ति धनमानौ हि मध्यमाः ।
उत्तमा मानमिच्छन्ति मानो हि महतां
धनम् ॥”

इति मार्कण्डे ११५ अध्यायः ॥

प्रियापराधस्त्रिका चेष्टा मानः । च च लघु-
र्मध्यमी गुरुश्चेति । अल्पापनेयो लघुः । कटा-
पनेयो मध्यमः । कठतमापनेयो गुरुः । असा-
ध्यस्तु रसाभावः । अपरस्त्रीदर्शनादिजन्मा
लघुः । गोत्रस्त्रलनादिजन्मा मध्यमः । अपर-
स्त्रीसम्भोगदर्शनादिजन्मा गुरुः । आन्यासिद्ध-
जन्तु इजाद्यपनेयो लघुः । अन्यथावाद्दृष्टपथाट-
पनेयो मध्यमः । चरकपातभूषणदानाद्यपनेयो
गुरुः । अपरस्त्रीदर्शनादिजन्मा यथा,—

“खेदानुभिः कचन पिच्छिलमङ्गुलमौ
चामोदरि कचन कण्टकितचक्राक्षि ।
अन्यां विनोक्तयति भासयति प्रियेऽपि
मानः क धास्यति पदं तव तन्न विद्मः ॥”

गोत्रस्त्रलनादिजन्मा यथा,—

“यद्गोत्रस्त्रलनं तत्तु धर्मो यदि न मन्यते ।
रोमास्त्रियाणसंस्पर्शं प्रपथं तन्नि । कारय ॥”

अपरस्त्रीसम्भोगदर्शनादिजन्मा यथा,—

“द्वित्यस्य निरीस्य भालदेशं
चरबाजक्तकपिङ्गरं सपत्न्याः ।
सुदृशो नयनस्य कोणभावः
श्रुतिमुक्ताः शिखरोपमा बभूवुः ॥”

इति रघुमङ्गरी ॥

यश्चः इति मेदिनी । ने, १५ ॥ (परिच्छेदके,
त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ७ । ८ । ५ ।

“दृष्टन्तं मानं वरुण स्वधावः
वहसद्भारं जगमा रहन्ते ॥”

“मान्वस्मिन् सर्वाणि भूतानि इति मानं सर्वस्य
भूतजातस्य परिच्छेदकमित्यर्थः ॥” इति तद्वाक्ये
सायनः ॥ पुं, मन्त्रः । यथा, ऋग्वेदे । १ ।
१८ । ८ ।

“अवोचाम निवचनान्यसिम्मानस्य स्रुतः
सहसाने अमी ॥”

“म्रीघत इति मानो मन्त्रः तस्य स्रुतरयिः
मन्त्रेणोत्पद्यमानत्वात् सप्रत्यर्थं प्रथमा ॥” इति
तद्वाक्ये सायनः ॥ निर्माता । यथान्वे ।
१० । १४४ । ५ ।

“यं ते ज्येनश्चारुमठकं पदाभरद्वहन्तं मान-
मन्वसः ॥”

“मानं यागद्वारा निर्मातारम् ॥” इति तद्वाक्ये
सायनः ॥)

मानकं, स्त्री, पुं, (मानं दृष्टत्परिमाणस्य ।
“श्रीवाट्टविभाषा ।” ५ । ४ । १५४ । इति
कृष्ण ।) माणकम् । माणकचु इति भाषा ।

“कचो तु पिच्छिला प्रोक्ता विस्तीर्णपर्यमानके ॥”
इति श्रुतचन्द्रिका ॥

मानव

“स्यलकन्दो गान्धकन्दः स्यलपद्मस्तु मानकः ।”
इति रत्नमाला ॥

अस्य गुणाः ।

“मानकं खादु श्रौतश्च गुरु श्रोधहरं कटु ॥”
इति राजवल्लभः ॥

अपि च ।

“मानकः स्यान्महापचः कथ्यते तद्गुणा अथ ।
मानकः श्रोधहृच्छीतः पित्तरक्तहरो लघुः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

(विषयोऽस्य यथा,—

“पुराणं मानकं पिष्ट्वा द्विगुणीकृततकुलम् ।
साधितं स्त्रीरतोयाभ्यामभ्यसेन पायसस्तु तत् ॥
हनुं वातोदरं श्रोथं गृह्णन् पीयूषतामपि ।
सिद्धो भिषग्भिराखातः प्रयोगोऽयं निरत्ययः ॥”
इति वैद्यकचक्रपाणिन्यह उदराधिकारे ॥

मानयन्त्रिः, पुं, (मानस्य यन्त्रिरिव । वाद्यकलात् ।)
अपराधः । इति हारावली ॥ (मानस्य
यन्त्रिः । अभिमानवर्द्धनम् । यथा, हृदोमङ्ग-
र्याम् । ५ । ७ ।

“केशवप्रज्ञगीतिर्गोकमनोन्दगहारिकी जयति ।
गोपीमानयन्त्रेर्विमोचनी दिव्यायनाचर्या ॥”

मानधानिका, स्त्री, कर्कटी । इति शब्दमाला ॥

माननौर्ब, त्रि, (मान्यते पूज्यते इति । मान +
अनौयर् ।) मान्यम् । यथा,—

“मानो मान्योऽसि दृष्टेः माननीयः सुरा-
सुरैः ।
स्नापयामि महादेवीं मानं देहि यद्ये मम ॥”
इति दुर्गातुलसवपहतिः ॥

मानरन्धा, स्त्री, (मानार्थं समवपरिमाणज्ञापकं
रन्ध्रमस्याम् ।) तान्नी । तांबी । इति भाषा ।
यथा,—

“यामधीषोऽथ तान्नी स्यान्मानरन्धा विका-
लिका ॥”
इति त्रिकाश्रयेः ॥

मानवः, पुं, (मनोरपत्वम् मनोर्गोत्रापत्वं वा
पुमान् । मनु + अच् ।) मनोरपत्वम् । मनुष्यः ।
इत्यमरः । २ । ६ । १२ ॥ (यथा, महाभारते ।
१ । ७५ । १२—१३ ।

“मनोर्विशो मानवानां ततोऽयं प्रथितोऽभवत् ।
ब्रह्मचर्याद्यस्तस्मान्नोर्जातास्तु मानवाः ॥”

बालः । इति शब्दरत्नावली ॥ (मनुना प्रोक्तम् ।
मनु + अच् ॥ उपपुराणविशेषः । यथा, देवी-
भागवते । १ । ३ । १३—१४ ।

“सनतुकुमारं प्रथमं नारसिंहं ततः परम् ।
नारदीयं शिवश्चैव दौर्वाससमनुत्तमम् ।
कापिलं मानवश्चैव तथा चौश्रनवं स्मृतम् ॥”

मानवर्जितः, त्रि, (मानेन वर्जितः ।) मान-
रहितः । यथा, महाभारते । ३ । ४६ ।
४८ ।

“तस्मात् त्वं न सैनः पार्थ । स्त्रीमध्ये मान-
वर्जितः ॥”

नीचः । इति धरणिः ॥

मानसं

मानवी, स्त्री, (मानव + स्त्रीत्वात् ङीप् ।) मनुष्य-
स्त्रीजातिः । तत्पर्यायः । मातृष्ठी २ मातृषी ३
नारी ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
नैषधे । ६ । ४१ ।

“द्वौकसं कामयते न मानवी
नवीनमश्रापि तवाननादिम् ॥”

शासनदेवताविशेषः । इति हेमचन्द्रः । ११४५ ॥
स्वायम्भुवमनुकन्या । इति महाभारतम् ॥
(यथा, भागवते । ३ । २३ । ३ ।

“व वै देवविष्वर्षस्तां मानवीं समनुव्रताम् ॥”
मानवीचः, पुं, (मानवानां स्त्रीचः यस्मिन् ।) तारा-
विद्यायाः पीठस्य उत्तरे वायव्यादीशपर्यन्तं
पूज्यगुरुपङ्क्तिविशेषः । यथा । तारावल्गुमशा-
मव्यज्रयाम् (विद्यामन्त्रोद्घोषमसुखानन्दनाथ-
परानन्दनाथपरिजातानन्दनाथकुबेरराजान्द-
नाथविरूपाक्षानन्दनाथपरिषत्तन्नाः पूजयेत् ।
एते मानवीचः । तथा च तन्ने ।

“अथ तारागुरुन् वक्ष्ये दृढादृढफलप्रदान् ।
ऊर्ध्वकेशो धोमकेशो गौलकश्चो ट्वध्वजः ॥
द्विधौषाः सिद्धिदा वत्स । सिद्धीचान् श्रेय-
यत्नतः ।

वशिष्ठः कूर्मेनापच मीगनाथो महेश्वरः ॥
हरिनाथो मानवीचान् श्रेयः वक्ष्यामि तद्-
गुरुन् ॥

तारावती भागुमती जयाविद्या महीदरी ॥
सुखानन्दः परानन्दः पारिजातः कुबेरः ।
विरूपाक्षः शेरवी च कथितं तारिकीकुलम् ॥
आनन्दनाथशब्दान्ता गुरुवः सर्वसिद्धिदाः ।
शिष्योऽपि गुरुरूपाक्ष अन्तान्ताः परिकी-
र्तितः ॥”
इति तन्त्रसारः ॥

मानसं, स्त्री, (मानवानां वन्द्यः इति । “ब्राह्मण-
माश्रवावाङ्वाट्टयन् ॥” ४ । १२ । ४२ । इति धनु ।)
मानववन्द्यः । माणवानां वन्द्यो माणव्यं
विकारसंघेति च्छः माणवो वाणः । ऋह्वन्-
मध्यः इत्यमरः इत्येके । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
(मनोर्गोत्रापत्वं । “मनु + गोत्रादिभ्यो
धन् ॥” ४ । १ । १०५ । इत्यनेन यच् । मनु-
वर्णशैवे, त्रि ।)

मानसं, स्त्री, (मन एव । मनस् “प्रज्ञादिभ्यश्च ।”
५ । ४ । ३८ । इति स्वार्थे अच् ।) मनः । इत्य-
मरः । ११ । ४ । ११ ॥ (यथा, मार्कण्डेये । १५ । ६१ ॥
“यज्ञदानतर्पाणीश्च परत्र च न भूतये ।
भवन्ति तस्य यस्मान्परिचाये न मानसम् ॥”)
तस्य गुणा यथा,—

“परापरत्वं संख्यायाः पञ्च वेगश्च मानसे ॥”
इति भाषापरिच्छेदः ॥

(मनसि भवो जातो वा । मनस् + अच् ।)
मनोभवे, त्रि । यथा, सकृत्पुः कर्ममानसम् ॥
इत्यमरः । १ । ५ । १२ ॥

“विषयेष्वतिचरामो मानसो मज्ज उच्यते ॥”
इत्येकादशतित्तम् ॥